

ज्योतिर्गणविशेषः। होरा। इति शब्दरत्नावली।
(केरलज्योतिर्विद्यायां सङ्केतविशेषो दिक्कां प्रद-
श्यते गर्गसंहितायां यथा,—

“वर्गवर्णप्रमाणस्य सखरं ताडितं मिथः।

पिण्डसङ्ख्या भवेत्तस्य यथाभागैस्तु कल्पना”॥

अस्यार्थः अ क च ट त प य प्रा इत्यष्टौ
वर्गा एतेरेव प्रन्नादयो यथायथं साङ्केतिकक्रम-
मालम्ब्य निरूप्यन्ते। केरलदेशोद्भवा स्त्री। यथा,
राजेश्वरार्णपुरे। ६।

“चौड़ी चूड़ाभरणहरणः कौर्णकार्यावतंसः

कर्णाटीनां सुधितमूरली केरलीहारली”॥)

केल, ऋ चाले। गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भां-
परं-अकं-गत्वर्थे सकं-सेट-ऋदित्)। ऋ, अचि-
केलत्। चालः कर्म्यः। चालः कैश्चिन्न मन्यते।
इति दुर्गादासः॥

केलकः, पुं, (केल + कर्त्तरि यत्तु)। खड्गधारादि-
नर्तकः। तत्पर्यायः। श्रवकः २। इति त्रिकाण्ड-
शेषः॥

केलिः, पुं स्त्री, (केल + इन्)। परीक्षासः। तत्पर्यायः।
इवः २ क्रीडा ३ लीला ४ नर्म्म ५। इत्यमरः।
१। ७। ३२॥ (नायिकाकालङ्कारविशेषः। यथा,
एतल्लक्षणं साहित्यदर्पणे। ३। १२२।

“त्रिहारे सह कान्तेन क्रीडितं केलिरुच्यते”॥

यथा, अमराष्टके। ४।

“मालत्याः कुसुमेभ्य येन सततं केलिः कृता हेलया”॥)

केलिः, स्त्री, (केलति सदा गच्छतीति। “सर्वधा-
तुभ्य इन्”। इति इन्)। पृथिवी। इति शब्द-
माला॥

केलिकः, पुं, (केलिर्विलासः प्रयोजनमस्य इति ठन्)।
अशोकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

(विहृतिरस्याशोकशब्दे ज्ञेया)॥

केलिकला, स्त्री, (केलिर्रूपा कला। श्राकशार्थि-
वादिवत् मध्यपदलोपिमासः)। सरस्वतीवेद्याः।
इति शब्दरत्नावली॥ (केलिः क्रीडा तस्याः कला
अंशविशेषः। यथा, अमराष्टके। ७।

“अलिरसौ नलिनीवनवल्लभः

कुसुदिनीकुलकेलिकलारसः”॥)

केलिकिला, पुं, (केलिना लीलया किलतीति। किल
क्रीडायां + कः)। कुप्याखकः। स तु शिवस्यानु-
चरः। नाथे नायकवयस्यः। तत्पर्यायः। विदूषकः २
वासन्तिकः ३ वैहासिकः ४ प्रहसी ५ प्रीतिदः ६।
इति हेमचन्द्रः॥ (केलिना परीक्षासेन किल-
तीति विग्रहे वाच्यलिङ्गः। यथा, हरिवंशे।

“स तु केलिकिलो विप्रो मेदशीलश्च नारदः”॥)

केलिकिला, स्त्री, (केलिना विहारेण किलतीति
किल् + कः। ततः टाप्)। रतिः। सा तु काम-
देवपत्नी। इति त्रिकाण्डशेषः॥

केलिकौर्णः, पुं, (केलिर्निमित्तकैः पांशुभिः कौर्णः)।
उड्डः। इति हेमचन्द्रः॥

केलिकुक्षिका, स्त्री, (केलीनां कुक्षिका इव। श्वा-
लिका। इति त्रिकाण्डशेषः। शाली इति भाषा॥

केलिकोषः, पुं, (केलीनां रक्षस्थानं क्रीडापरीक्षा-
स्थानम्)॥

दीनां वा कोष आधार इव)। नटः। इति शब्द-
रत्नावली॥

केलिनागरः, पुं, (केलिनिपुणः प्रधानको वा नागरः)।
सम्भोगवान्। इति जटाधरः॥

केलिमुखः, पुं, (केलिः मुखं प्रधानमच)। परीक्षा-
सः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

केलिरुचः, पुं, (केलिर्निमित्तको रुचः)। कदम्ब-
विशेषः। इति शब्दरत्नावली॥ केलिकदम्ब इति
ख्यातः॥

केलिसचिवः, पुं, (केलौ क्रीडाविषये सचिवः
सहायः)। नर्म्मदः। क्रीडाविषयकमन्त्री। इति
शब्दमाला॥

केव, ऋ ङ सेवने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (स्वां-आत्म-
सकं-सेट-ऋदित्)। ङ, केवते। ऋ, अचिकेवत्।
इति दुर्गादासः॥

केवर्त्तः, पुं, (के जले वर्त्तते। रुत् + अच्। अलुक्
समासः)। केवर्त्तजातिः। इति द्विरूपकोषः॥
(एभोऽन्यत्रशुद्धः। यथा, ब्रह्मवैवर्त्तपुराणे।

“रजकश्चर्मकारश्च नटो वरुड एव च।

केवर्त्तो मेदभिल्लश्च घडेते च्यन्तजाः स्मृताः”॥)

केवलं, स्त्री, (के ङ सेवने + लघादित्वात् कलच्।
यदा, के शिरसि मूर्द्धावच्छेदे वलयति। वल् +
अच्। अलुक् समासः)। निर्णीतम्। इत्यमरभेदि-
नोक्तौ॥ ज्ञानभेदः। इति विश्वो हेमचन्द्रश्च॥
(साङ्ख्यकारिकायां यथा,—“अविपर्ययात् वि-
शुद्धं केवलमुत्पद्यते ज्ञानम्”॥)

शुद्धम्। (यथा, रघौ २। ६३।

“न केवलानां पयसां प्रसूति-

मवेहि मां कामदुघां प्रसन्नाम्”॥)

कृत्स्नम्। (यथा, रघुवंशे १०। २६।

“केवलं स्मरणेनैव पुनासि पुण्यं यतः।

अनेन रुतयः प्रेषा निवेदितफलास्त्वयि”॥)

असहायः। इति संक्षिप्तसारे उणादिरुतः॥

(अद्वितीयः। यथा, कुमारः ५। ८३।

“न केवलं यो महतोऽपभाषते

प्रहसति तस्मादपि यः स पापभाक्”॥)

केवलः, पुं, कुहनः। इति मेदिनी। (कुम्भकविशेषः।

यथा, हटयोगदीपिकायाम्। २। ७१।

“प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्तो रेषपूरककुम्भकैः।

सहितः केवलश्चेति कुम्भको द्विविधो मतः”॥)

केवलः, त्रि, एकः। (यथा, रघुवंशे ११। १६।

“वाणभिनन्दहृदया निपेतुषी

सा खकाननमुवं न केवलाम्।

विष्टपद्मयपराजयस्थिरां

रावणश्रियमपि यत्कम्पयत्”॥)

कृत्स्नः। इत्यमरभेदिनोक्तौ। (यथा, रघुः १०। २६।

“केवलं स्मरणेनैव पुनासि पुण्यं यतः।

अनेन रुतयः प्रेषा निवेदितफलास्त्वयि”॥)

केवलज्ञानी, [न] पुं, (केवलं शुद्धं ज्ञानं अस्यास्तीति।

इति)। भूतार्हद्विषयः। इति हेमचन्द्रः॥

केवलद्रव्यं, स्त्री, (केवलं द्रव्यम्)। मरिचम्। इति शब्द-
चन्द्रिका॥

केवली, स्त्री, (केवल + डीष्)। ज्ञानभेदः। इति
मेदिनी। यश्रुविशेषः। इति हेमचन्द्रः॥

केवली, [न] पुं, (केवलं शुद्धं ज्ञानमस्यास्तीति।

इति)। जैनविशेषः। इति हलायुधः॥

केविका, स्त्री, (केव गतिचालनयोः + यत्तु + टाप्
अत इत्वम्)। पुष्पविशेषः। केवेर इति भाषा
कोकणे प्रसिद्धा। तत्पर्यायः। कविका २ केवी
३ भट्टारिः ४ नटपल्लभा ५ भट्टमारी ६ महा-
गन्धा ७ राजकन्या ८ अलिवाहिनी ९। अस्या
गुणाः। मधुरत्वम्। शीतत्वम्। दाहपित्तश्रम-
वातश्लेष्मारोगपित्तच्छर्दिविनाशित्वम्। इति राज-
निर्घण्टः॥

केशः, पुं, (के मस्तके शृते। शी + अच्। अलुक्
समासः)। मञ्जजातोपधातुविशेषः। तुलु इति
भाषा। स तु गर्भस्थबालकस्य अष्टाभिर्मासै-

र्जायते। इति सुखबोधः। (केशादयस्तु पितृतो
जायन्ते। यथा, सुश्रुते शरीरस्थाने ढतीये-
ऽध्याये। “गर्भस्य केशश्मश्रुलोमास्थिखदन्त-
सिरास्त्रायुधमनोरेतःप्रभृतीनि स्थिराणि पितृ-
जानि”॥ भावप्रकाशे च।

“केशाः श्मश्रु च लोमानि नखा दन्ताः सिरास्तथा।
धमन्यः स्नायवः शुक्रमेतानि पितृजानि हि”॥)

तत्पर्यायः। चिकुरः २ कुन्तलः ३ बालः ४ कचः
५ शिरोरुहः ६। इत्यमरः। २। ६। ६५॥ शिर-

खिजः ७ मूर्द्धजः ८ अश्वः ९ दजिनः १०। इति
जटाधरः॥ (रोगविशेषेणास्योत्पादनान्तरमुद्भू-

वोपायाश्च। यथा,—

“वटावरोहकेशिन्योश्चूर्णेनादित्यपाचितम्।

गुडूचोखरसेतैलमभ्यङ्गात्केशरोहणम्”॥

इति आदित्यपाकगुडूचोत्तैलम्॥ *॥

“मधुकैन्दौवरमूर्त्वा तिलाज्यगोक्षीरभट्टलेपेन।

अचिराद्भवन्ति घनकेशा दृढमूलायतान्धजवः”॥

“चन्दनं मधुकं मूर्त्वा चिफला नीलमुत्तलम्।

कान्तावटप्ररोहश्च गुडूचोविषमेव च॥

लौहचूर्णं तथाकेशी शारिवे द्वे तथैव च।

मार्कावखरसेनैव तैलं मृदभिना पचेत्॥

शिरस्युत्पतिताः केशा जायन्ते घनकुक्षिताः।

दृढमूलाश्च खिग्माश्च तथा अमरसन्निभाः॥

नस्येनाकालपलितं निहन्त्यात्तैलमुत्तमम्”॥

इति चन्दनाद्यं तैलम्॥ *॥

“तैलं सयष्टीमधुकैः क्षीरे धात्रीफलैः प्रतप्तम्।

नस्ये दत्तं जनयति केशान् श्मश्रूणि चाप्यथ”॥

पक्कावस्थापन्नस्यास्य कृष्णोकरणाया यथा,—

“चिफलाचूर्णसंयुक्तं लौहचूर्णं विनक्षिपेत्।

ईषत्पक्वे नारिकेले भट्टराजरसान्विते॥

मासमेकान्तु निःक्षिप्य सन्ध्यागर्भात् समुद्धरेत्

ततः शिरो मुखयित्वा लेपं दद्याद्भिषग्वरः॥

सम्बेध्य कदलीपत्रैर्नौचयेत्प्रभे दिने।

क्षालयेत्क्षिफलाक्षैः क्षीरमांसदसाग्निः॥

कपालरङ्गनक्षैव कृष्णीकरणमुत्तमम्”॥

“उत्पलं पयसा साङ्गं मासं भूमौ निधापयेत्।

केशानां कृष्णकरणं स्नेहघ्नं विधीयते”॥